तदेनं वै मकाबाङ्गर्लन्मणः शमयिष्यति । वानरा व्रनु संभूय भृत्यानस्य समीपगान् ॥ २०॥ इति तेनातियशसा राज्ञसेनाभिचोदिताः। वानरेन्द्रा जॡषिरे समारोपितविक्रमाः ॥ २१ ॥ ततस्ते कपिशार्द्रलाः प्रेच्य युद्धे विभीषणं । भूयो जक्षिरे कामं लाङ्ग्लानि विचित्तिपुः ॥ २२ ॥ ज्ञाम्बवानपि तैर्मनैः स्वयूयेरभिप्तंवृतः । **ग्र**श्मभिस्ताउयामास नर्खेर्द तेश्च राज्वसान् ।। २३ ।। निप्रसमृत्ताधिपतिं रात्तमास्ते महाबलाः । परिवत्रुर्भयं त्यक्ता तमनेकविधायुधाः ॥ २८॥ घोरैः पर्श्रभिस्तीच्णैर्भिन्दिपालैश्च राचसाः। ताम्बवनं रणे त्रघ्नुनिघनं रात्तसीं चमूं ॥ २५॥ स संप्रकारस्तुमुलः संज्ञज्ञे किपरच्चसां । देवासुराणां क्रुडानां यथा भीमः पुराभवत् ॥ २६॥ क्नूमांश्चेव संक्रुद्धः सालमुत्पात्य पर्वतात् । र्चासां कदनं चक्रे संग्रामे लोमकुर्षणं ॥ २०॥ विभीषणग्र संक्रुद्धो धनुष्याणिर्मकाबलः। सामात्यस्तत्र संग्रामे तन्ने रत्तोगणांस्तवा ॥ २०॥ द्वाच तुमुलं युद्धं पितृव्यस्येन्द्रजित् तदा । लक्मणं परवीरघ्रं पुनरेवाभ्यधावत ॥ २१ ॥